

Til
Miljødirektoratet
Olje og Energi Departementet
Vannregion Vest Viken
Vannregion Rogaland
Vannregion Hordaland
Vannregion Sogn og Fjordane
Vannregion Møre og Romsdal

HØRINGSUTTALELSE TIL UTKAST TIL REGIONALE VANNFORVALTNINGSPLANER

1. Innledning

Vi viser til utkastet til vannforvaltningsplaner («**høringsdokumentene**») som ble sendt på høring 1. juli 2014 med frist for innspill 31. desember 2014.

Norsk Hydro ASA med datterselskaper («**Hydro**») driver virksomhet i følgende vannregioner:

Vest Viken
Rogaland
Hordaland
Sogn og Fjordane
Møre og Romsdal

Hydro ønsker i det følgende å avgi noen generelle kommentarer på et overordnet nivå. I tillegg vil de enkelte virksomheter i Hydrokonsernet avgi høringssuttalelser til de respektive vannregioner.

Hydro mener det er positivt at det skjer en helhetlig tilnærming til forvaltning av vannressursene i Norge. Dette muliggjør en balansert og langsiktig tilnærming som skaper større forutsigbarhet på lang sikt. Det er bra at også naturmangfold og økologisk kvalitet løftes fram som viktige verdier i planen slik at vi sikrer levedyktige økosystemer på lang sikt.

Vannrammedirektivets styrke ligger i at det er sektorovergripende og således legger opp til en dugnad der alle som har en negativ påvirkning på miljøet skal bidra. Samtidig er det positivt at man i EU er realistiske og erkjenner at det vil være vannforekomster som av ulike årsaker ikke vil være realistisk å få opp til en ønsket

miljøtilstand innenfor den tidsrammen som er trukket opp. Hydro forventer at Norges ambisjoner skal ligge på samme, og ikke et høyere nivå.

2. Detaljnivå og behov for ny høringsrunde

En hovedkommentar til høringsdokumentene er at planene har fått et alt for stort detaljeringsnivå.

Implementeringen av vannrammedirektivet og organiseringen av arbeidet har skjedd i de lokale vannregionene. Det er gitt en rekke nasjonale føringer og veiledning til den enkelte vannregion for å sikre en enhetlig tilnærming og anvendelse av prinsipper, regelverk og veiledninger. Disse føringene har i liten grad blitt fulgt og resultatet er at de ulike vannforvaltningsplaner fremstår som uoversiktlige, lite koordinert, og med et altfor høyt detaljeringsnivå.

Det samme kan anføres for utkastene til tiltaksprogrammer, jf. som et eksempel føringene som ble lagt i brev av 24. januar 2014 fra OED og KLD, som ikke har blitt fulgt opp i vannregionene. Dette er etter vår oppfatning ikke akseptabelt. Tiltaksprogrammet skal kun omfatte "realistiske tiltak med gode miljøeffekter i forhold til kostnader" og ikke en "oppramsing av alle tenkelige tiltak", jf. de nasjonale føringene.

En konsekvens av dette er at det er behov for en omarbeiding av samtlige vannforvaltningsplaner slik at de blir løftet opp til et nivå der de blir aggregerte, kortfattede oversiktsdokumenter på regionalt nivå, tilpasset beslutningstakerne. Videre er det behov for en omfattende redigering av utkastene til tiltaksprogrammer, jf. også nærmere om manglende kunnskapsgrunnlag beskrevet i pkt 5 nedenfor.

Dette innebærer at svært mange av de konkrete tiltak som er omhandlet i vannforvaltningsplanene bør tas ut. Vi viser i denne sammenheng til Miljødirektoratets kommentarer i samme retning, både i sammenstillingsnotatet av 15. oktober 2014 og de råd og presiseringer som ble gitt 17. november 2014.

En omarbeiding av høringsdokumentene medfører et behov for en ny høringsrunde etter at oppdaterte høringsdokumenter er ferdigstilt. Vi forbeholder oss muligheten til å komme med nye innspill i neste del av høringen i 2015.

3. utfordringer i høringsprosessen

Høringsdokumentene fremstår som svært uoversiktlige og i noen vannregioner pågår det endringer av høringsgrunnlaget underveis uten at det er planlagt en todelt høring. Ettersom ikke alle vannregioner har lyktes med å oppnå ønsket deltakelse fra sektorene og allmenheten, varierer ferdigstillingen av høringsdokumentene. Miljødirektoratet har også stilt spørsmål ved om alle uenigheter er synliggjort i forvaltningsplanene. Hydro stiller seg bak dette spørsmålet.

Proessen slik den er lagt opp er ikke i tråd med kravene til god saksbehandling i forvaltningen.

Dette kommer også til uttrykk i andre deler av prosessen. Et eksempel på dette er at det i slutføringen av de regionale tiltaksplanene ble gitt svært kort frist for å kommentere. F.eks. ble tiltaksplanen for Sogn og Fjordane lagt ut medio desember 2013 med frist medio januar 2014 til å kommentere. Liknende skjedde også i andre vannregioner. Dette er urimelig korte frister for bedrifter til å kommentere, gitt ferieavvikling i denne perioden. I tillegg er det nesten umulig å få tilgang på ekstern kompetanse på så kort varsel, særlig i dette tidsrommet. Dette innebærer at Hydro i avslutningsfasen ikke har hatt anledning til å bidra med konstruktive innspill til disse planene.

Videre konstateres det at det i liten grad ser ut til å ha skjedd en koordinering mellom de ulike vannregioner. Dette gir seg utslag i ulik praksis på enkelte områder. Vi har blant annet observert følgende:

- De faglige vurderingene basert på regelverket er ulikt anvendt i de forskjellige vannregionene. Det bør på sentrale områder lages en veileder, slik at man sikrer en mest mulig konsistent tolkning av regelverket. Strengere praktisering av regelverket i enkelte regioner sammenliknet med andre regioner medfører urimelig forskjellsbehandling mellom virksomheter og kan få betydelig konsekvenser for de skadelidende virksomheter i form av økte overvåkings- og tiltakskostnader.
- Inndeling av vannforekomster er gjort ulikt i vannregionene. Det er f.eks. ulik tilnærming i Trøndelag og Trondheimsfjorden sammenliknet med i andre regioner. Vi har ikke sett noen begrunnelse for valg av kriterier ved inndelingen av vannforekomster, men det kan synes som om inndelingen er begrunnet etter mulig behov for tiltak og overvåking og ikke hva som vannfaglig er fornuftig. Hydro mener at inndelingene av vannforekomster må være så lik som mulig mellom de ulike vannregioner, og at de må begrunnes ut fra hva som vannfaglig er mest hensiktsmessig.
- Det har ikke kommet til uttrykk noen koordinering mellom vannregionene i forhold til hvordan planene for vannforvaltning presiseres. Dette blir spesielt tydelig i forhold til presentasjonen av informasjon knyttet til de ulike vannforekomster. Det er betydelige datamengder for de mange vannforekomster og dette tilfanget av materiale er til dels vanskelig å trenge igjennom. De ulike formatene som dette presenteres i vanskeliggjør arbeidet ytterligere. Det kan derfor lett oppstå uklarhet mht hvilke vannforekomster og vurderinger som er relevante for bedriftene.

4. Feil og mangler i datagrunnlagene – hva er på høring?

I henhold til Veileder 01:2013 er det 2 dokumenter som skal på høring; regional vannforvaltningsplan og regionalt tiltaksprogram. Annen bakgrunnsinformasjon (som f.eks. regionalt overvåkningsprogram, vann-området tiltaksanalyser mv) skal kun være tilgjengelig via vannregionens nettside, og skal ikke på høring.

I praksis har imidlertid de fleste vannregionene lagt ut langt mer enn disse to dokumentene. Det er problematisk at vannregionene har valgt å legge «alt» på høring, fremfor å følge de nasjonale retningslinjene. På den annen side ville det vært en utfordring om virksomhetene ikke hadde fått anledning til å kommentere på den underliggende bakgrunnsinformasjonen, når det viser seg at den er feilaktig eller mangelfull og det trekkes konklusjoner i høringsdokumentene på bakgrunn av disse vurderingene.

Som vi kommer nærmere inn på nedenfor kan det nettopp konstateres at datagrunnlagene til dels både inneholder feil og er mangelfulle. At det ikke er gjort kost/nytte vurderinger i tråd med vannforskriftens regler, er et eksempel på dette.

Høringsdokumentene baserer seg både på et komplisert regelverk og på omfattende bakgrunnsinformasjon som forutsetter høy spesialisering, samt kunnskap om og tilgang til helhetlige data (kjemi/biologi/økologi) fra den enkelte vannforekomst. I de aller fleste tilfellene sitter ikke de enkelte bedrifter med denne type vannfaglig og økologisk kompetanse og det er derfor svært krevende for den enkelte virksomhet å vurdere om det ligger en god og balansert faglig vurdering bak de vurderinger og klassifiseringer som er gjort for de vannforekomster der våre bedrifter er lokalisert. Dette har vært en utfordring og Hydro har derfor sett seg nødt til å kjøpe inn denne vannfaglige kompetansen til en betydelig kostnad for å kvalitetssikre at kriterier og fakta vurderinger er anvendt riktig i henhold til vannrammedirektivet. Vi har i denne sammenheng påvist ganske omfattende feil i vurderingene som ligger til grunn for høringsdokumentene. Vi viser i denne sammenheng til rapportene vi har fått utarbeidet av NIVA, som er vedlagt enkelte av våre lokale høringsuttalelser.

5. Manglende kunnskapsgrunnlag - usikker nytteeffekt av foreslåtte tiltak og mangel på helhetlig perspektiv

Vi konstaterer at de enkelte vannregioner gjennomgående gir uttrykk for at de har behov for økt kunnskap om miljøtilstand i grunnvann, vassdrag og kystvann. Dette er helt fundamentalt for å sikre en kunnskapsbasert og balansert tilnærming hva gjelder kost/nytte når en skal vurdere om det er behov for tiltak og også hvilke tiltak som gir langsiktige og verifiserbare effekter.

En kost-/nyttevurdering i overensstemmelse med vannforskriften og de nasjonale føringene forutsetter for det første at man har nødvendig kunnskap om så vel positive miljøvirkninger som negative konsekvenser av tiltaket, herunder negative konsekvenser for vannkraft. For det andre må man etter en konkret vurdering av disse forholdene komme frem til at fordelene overstiger ulempene (positiv kost/nytte).

Nytteeffektene av de foreslåtte miljøtiltakene i de fleste høringsdokumentene er usikre. Denne innsikten må få større oppmerksomhet i de endelige høringsdokumentene. Hydro kan i denne forbindelse ikke se at det noe sted er gjort forsøk på å analysere nytten av de foreslåtte tiltakene på et mer overordnet nivå som sikrer helhetlig økosystemtilnærming. I denne forbindelse er det avgjørende å se hen til

andre påvirkningsfaktorer i økosystemet (samvirkende årsaker). Selve grunntanken bak vannforskriften er en økosystemtilnærming med tverrsektoriell virkemiddelanalyse. Dersom miljøtilstanden er preget av langtransportert forurensning eller lakselus vil det ha liten hensikt å bruke til dels betydelige samfunnsressurser på å foreslå tildekking av sedimenter eller øke vannføringen.

Videre burde en mer overordnet analyse vurdere nullalternativet (utviklingen uten tiltak) siden miljøtilstanden en rekke steder er i utvikling også uten nye tiltak. Alternative aktuelle tiltak med samme nytte synes heller ikke å være belyst på en god måte. Det er for eksempel ensidig fokus på minstevannføring og magasinrestriksjoner når andre tiltak ofte kan være mer aktuelle.

Samvirke mellom forskning og forvaltning må styrkes for å sikre kunnskapsbasert gjennomføring av de regionale planene. Bevilgning til pågående og nye forskningsprogrammer bør styrkes og forskningsinstitusjonene må spesielt ha fokus på tilgjengeliggjøring av kunnskap til industrien og forvaltningen.

6. Manglende grunnlag for foreslåtte tiltak som skal danne grunnlag for miljømål

Hydro kan ikke se at det er gjort reelle analyser som gir grunnlag for prioritering av realistiske tiltak. Dette gjelder både konkrete miljøtiltaksforslag (f.eks. tynnsjikttildekking, minstevannføring og restriksjoner på driftsvannføringen) og mer forvaltningsmessige tiltaksforslag. Hydro vil understreke at mangelfull kunnskap om de *konkrete* positive miljømessige virkningene og/eller negative konsekvensene (herunder for vannkraft) av et bestemt tiltak, innebærer at det *ikke* er adgang til å foreslå tiltaket i tiltaksprogrammet.

Til tross for at de underliggende analyser i stor utstrekning er svært mangelfulle, har enkelte vannregioner i sitt utkast til den regionale planen for vannforvaltning ikke bare konkludert med behov for tiltak, men også type tiltak. En rekke av tiltakene medfører betydelige kostnader og er beheftet med usikkerhet mht gjennomførbarhet og reell effekt på biologisk mangfold. Det foreligger heller ikke noen ytterligere rimelighetsvurdering, konsekvensvurdering eller kost/nytte vurdering. Det er svært uheldig at en i denne prosessen har gått så langt og på et så manglende grunnlag. I noen vannregioner har man dessuten gått så langt at en har foreslått helt konkrete mudringsteknikker som f.eks. mekanisk mudring med grabb eller miljøgrabb. Hydro kan ikke se at det er grunnlag for et slikt detaljnivå, jf. også kommentarene under pkt 2 ovenfor.

7. Manglende balanse i planprosessen

Gjennom vannforskriften ble det lagt opp til en regional planprosess med utarbeidelse av regionale vannforvaltningsplaner og tiltaksprogram. Senere har det kommet føringer fra statlig hold både gjennom nasjonale føringer og gjennom påvirkning fra enkelte sektordirektorater. Flere av disse direktoratene har som formål å fremme sin sektors interesser og hindre politiske føringer som av sektoren oppfattes som kostnadsdrivende eller på annen måte ansees som uønsket. I Norge finnes det

imidlertid ikke noen sektormyndighet som i praksis representerer industriens interesser, og disse strukturelle forholdene gjør at industriens reelle mulighet til å delta i og påvirke planarbeidet i vannregionene har vært begrenset.

Direktoratsgruppen må derfor i sitt videre arbeid ha spesiell fokus på hvordan samarbeidet mellom vannregionsmyndighetene, regionale og statlige organer samt kommunene gjennomføres, og hvordan man kan trekke inn industrien i større grad. Hydro ser med bekymring på risikoen for at industrien vil måtte bære en uforholdsmessig stor del av kostnader både mht overvåking og tiltak i de enkelte vannregionene, sammenlignet med kommuner og andre aktører som f.eks. landbruk og fiske.

Hydro konstaterer videre at enkelte fylkesmenn ikke har utarbeidet forurensningsregnskap for sitt område. Vi ser det som vesentlig at vannregionene og de enkelte vannområder utarbeider forurensningsregnskap for å sikre en balansert tilnærming i forholdet mellom de ulike sektorer. Det er av stor betydning at disse prosessene er så transparente som mulig.

Inntil videre er det særlig viktig å påse at miljømål settes i tråd med vannforskriften fordi man derved kan redusere risikoen for at byrden med å nå miljømål i urimelig grad skyves over på industrien og andre sektorer uten egne regionale sektormyndigheter.

8. Særlig om forurensede sedimenter

På vannkjemiområdet har det skjedd en betydelig utvikling i den senere tid. Dette innebærer at den faglige forståelse knyttet til partikkelkjemi er i endring også på europeisk nivå. For eksempel skal man for metaller ikke se på totalkonsentrasjoner av metaller (vannprøver for metallforurensning skal filtreres). I stedet skal man se på biotilgjengelighet av en rekke miljøfarlige stoffer. Dette vil kunne forskyve EQS-verdiene i vann til høyere verdier, hvilket tilsier et redusert behov for avbøtende tiltak.

Som et ytterligere moment peker vi på at bedre toksisitetsdata for en rekke miljøfarlige stoffer trekker assessment-faktorene nedover, noe som også sannsynligvis gir høyere EQS-verdier. I Norge henviser man til dels til klassifikasjonsdokumenter som ikke bygger på oppdatert kunnskap. Hydro viser i denne sammenheng til Norsk Industris høringsuttalelse.

Vi har i Norge opparbeidet erfaring med tiltak i flere større havner. Det foreligger ennå ingen samlet evaluering av hvor godt disse tiltakene har virket i henhold til de opprinnelige målsettingene. Når det gjelder tiltak mot forurensede sedimenter i større fjorder, så foreligger det ingen eksempler på gjennomførte tiltak og de langsiktige effektene av disse.

Grenlandsfjordene er kanskje det området hvor man har kommet lengst i å opparbeide en faglig forståelse av sedimentenes betydning for omsetning av miljøgifter. Forskningsprosjekter i fjordområdet har avdekket at tynnsjikttildekking

med bruk av andre materialer enn aktivt kull viser liten effekt. Isolasjonstildekking vil i praksis fjerne alt liv. Nyere forskning konkluderer med at aktivt kull i tynnsjikt gir betydelige og varige negative effekter både på habitat og makrofaunasamfunn, jfr. Miljødirektoratets rapport 219/2014.

I mange fjorder er sedimentforurensingen forårsaket av tidligere tiders virksomhet. Utslippene er avsluttet og naturen er sakte i gang med en naturlig tildekking av sedimentene. Dette gir en naturlig tildekking som har muliggjort at økosystemene og naturmangfoldet mange steder nå er tilbake.

Oppsummeringsvis kan det konstateres at overvåkingsdata for forurenset sjøbunn viser to ting; 1) mudring og sedimenttildekking har ikke gitt påfallende gode varige effekter og 2) de kjemiske forbedringene ved tynnsjikt-tildekking med aktivt kull har en høy økologisk pris fordi dette skader den øvrige faunaen.

Det foreligger så vidt vi vet ingen omfattende og helhetlig vurdering av om gjennomførte sedimenttiltak medfører noen vesentlig påskynding av den forbedring som uansett pågår. Inntil det kan påvises en positiv kost/nytte-verdi knyttet til slike tiltak må det etter Hydros oppfatning sees bort fra dem ved fastsettelsen av miljømål og tiltaksprogram.

Hydro observerer derfor med bekymring at mange vannregioner til tross for eksisterende forskningsresultater har gått svært langt i å foreslå tildekking av sedimenter. Dette gjelder områder som har et svært godt økosystem og naturmangfold. Hydro er svært kritisk til at det blir foreslått tiltak som man ikke kan dokumentere virkningen av og som har betydelig negativ effekt på økologien. Dette er i strid med vanddirektivet og god forvaltningsskikk.

Hydro ønsker å understreke viktigheten av økt kunnskap omkring de naturlige prosessene og eventuelle positive eller negative effekter av ulike tiltak. Særlig viktig er det å kunne vurdere de langsiktige reelle effektene av tiltak som grunnlag for nyttevurderinger og eventuelle beslutninger om tiltak. Dette er helt avgjørende for å kunne vurdere om kostnadene og nytteverdien av tiltak (i mange tilfeller en fremskyndelse av naturlige prosesser med noen tiår) er god bruk av samfunnets midler.

Hydro mener derfor at verktøy om kost/nytte vurderinger må utvikles og forbedres innen arbeidet med rullering av neste planperiode igangsettes 2018.

Hydro registrerer at det i forvaltningsplanene legges opp til å bruke Mattilsynets kostholdsråd for sjømat som begrunnelse for å foreslå tiltak knyttet til opprydding av sjøbunnen. Skulle utgangspunktet for opprydding være kostholdsråd, vil imidlertid oppgaven være astronomisk. Vi viser til at over 11 258 km² (11,2 % av alt kystvann) i dag er omfattet av ulike kostholdsråd med varierende presisjonsnivå og tilfeldige avgrensninger. I tillegg til dette vil ett kostholdsråd gjelde for 100 % av alt kystvann, da det omfatter all fiskelever fra stedegen fisk for alt norsk kystvann fra Svenskegrensen til Russergrensen. Vannforskriften gir ikke grunnlag for en slik generell tilnærming. Dersom det skal fastsettes miljømål som forutsetter tiltak knyttet

til opprydning, må det i tilfelle gjøres konkret ut fra en kost/nytte-vurdering der også hensynet til industrien tas i betraktning, jf det som er sagt ovenfor.

Hydro ber myndighetene klargjøre sitt syn på forholdet mellom sediment-ambisjoner (især de 17 prioriterte områdene) og fjerning av kostholdsråd.

9. Særlig om forhold knyttet til vannkraftsektoren

Hydro er positiv til arbeidet med å bedre miljøtilstanden i norske vassdrag. Formålet med vannforskriften er å sikre helhetlig beskyttelse og bærekraftig bruk av vannforekomstene, jf forskriften § 1. Forutsetningen for ethvert tiltak må derfor være at nytten av konkrete tiltak overstiger kostnadene i et samfunnsøkonomisk perspektiv. Høringsdokumentene synes i liten grad å reflektere dette, men legger ensidig vekt på lokalt vannmiljø.

I beslutningsgrunnlagene har ikke helhetsperspektivet på klima- og miljøutfordringene sammen med forsyningssikkerhet, flomdemping og grønn verdiskaping kommet godt nok frem. Hydro ønsker å understreke at vannkraften er vår sentrale fornybare energikilde med store samfunnsmessige verdier, som i de aller fleste tilfeller langt overstiger nytten av lokale miljøforbedringer.

Det er fremmet forslag i flere av tiltaksplanene som påvirker vannføring i en rekke regulerte vassdrag. Energi Norge har påvist at dette medfører et betydelig produksjonstap av elektrisitet. Konsekvensen av dette er tapte inntekter for kommuner, fylker, stat og produsenter. I tillegg vil dette med all sannsynlighet føre til økte elektrisitetskostnader ettersom eksisterende klimavennlig norsk vannkraft vil måtte erstattes med kostbare investeringer i alternative ny kraftproduksjon i Norge eller i utlandet. Økte kraftkostnader vil forverre konkurransevnen til norsk industri.

Det konkrete miljømålet for den enkelte vannforekomst skal i henhold til de nasjonale føringene (Klima- og miljødepartementets og Olje- og energidepartementets felles brev til vannregionene 24. januar 2014) fastsettes med utgangspunkt i "realistiske miljøtiltak". Dette vil si tiltak som etter en helhetlig og realistisk kost/nytte-vurdering, der også hensynet til kraftproduksjon er vurdert og tillagt nødvendig vekt, fremstår som formålstjenlig (positiv kost/nytte), jf. konkret side 5 i de nasjonale føringene:

"Miljømålene for sterkt modifiserte vannforekomster skal settes individuelt, basert på en vurdering av fordeler og ulemper for samfunnet (kost-/nyttevurderinger). Miljømålet GØP skal settes basert på realistiske tiltak (positiv kost-/nytte)."

Det understrekes dessuten på side 2 at "[v]annforskriften åpner for at dagens tilstand kan defineres som "godt økologisk potensial".

Hydro kan ikke se at det er gjennomført konkrete kost/nytte-analyser i henhold til regelverket og de nasjonale føringene. Konsekvensen av dette er at det ikke er mulig å prioritere tiltak med samfunnsøkonomisk nytte. Miljømålet i vassdrag der det er vannkraftproduksjon må derfor settes til "Godt økologisk potensial" (GØP), tilsvarende

dagens tilstand. Noe annet vil innebære at det fastsettes konkrete miljømål på sviktende kunnskapsgrunnlag, som vil bringe Norge bort fra vanddirektivets og vannforskriftens overordnede mål om bærekraftig bruk av vannressursene.

Hydro vil understreke at vannforekomster som benyttes til vannkraftproduksjon som den store hovedregel skal utpekes som sterkt modifiserte (SMVF), jf. vannforskriften § 5 bokstav c og nasjonale føringer, med det overordnede miljømålet "Godt økologisk potensial" (GØP) og referanse til dagens miljøtilstand. Det vil i uttalelsene til de enkelte vannregioner bli gitt konkrete innspill til vannforekomster som benyttes til vannkraftproduksjon, som bør klassifiseres som SMVF.

10. Tilslutning til Energi Norge og Norsk Industris høringsuttalelser

Hydro slutter seg for øvrig til de kommentarene som Energi Norge og Norsk Industri har kommet med i sine høringsuttalelser. Hydro slutter seg spesielt til Norsk Industris kommentarer mht ambisjonsnivå hva gjelder utformingen av forvaltningsplaner og tiltaksprogram.

11. Videre prosess

Høringsunderlaget i flere regioner fremstår som unødvendig komplekst og til dels i strid med regelverket. Videre er vi kjent med at høringsdokumentene i mange regioner er gjenstand for til dels betydelige endringer samtidig som høringen pågår.

Hydro legger til grunn at eventuelle endringer i vannplanutkastene vil bli gjenstand for ny høring. Hvis planene blir vesentlig omformet før fylkestingsvedtak i 2015 uten ytterligere høring, mener vi at dette vil være i strid med grunnleggende forvaltningsrettslige prinsipper, blant annet om at berørte parter og andre aktører skal få anledning til å uttale seg før forvaltningen treffer sine beslutninger.

Hydro ser frem til videre dialog for å sikre at de endelige vannforvaltningsplanene baseres på gode faglige vurderinger.

Med vennlig hilsen
for Norsk Hydro ASA

Bernt Alfred Malme
VP and Head of Environment
Norsk Hydro ASA